

ACHTER DE SCHERMEN

Josephine Floor

Josephine met haar jongste Breton

door Femke Lagaaij

In deze rubriek komen mensen aan het woord die -meestal volledig vrijwillig en zonder op de voorgrond te treden- onmisbaar werk leveren voor onze zo geliefde hondensport. Josephine Floor is voorgedragen door Nannie Vossen, die in de vorige editie van 'De Jachthond' aan het woord kwam. "Josephine is ontzettend enthousiast met organiseren en zaken aanpakken. Als ze ergens aan begint, dan weet je van tevoren dat het goed gebeurt. Ze is actief met haar Bretonnen in het veldwerk. Ook voor de vereniging van de Breton zet ze zich in. Daarnaast is het een schat van een vrouw!" Tijd dus voor een gesprek.

Kan je ons iets over jezelf vertellen?

"Jazeker, ik ben getrouwd, heb twee kinderen en een aantal kleinkinderen. Ik rij paard, ben echt zo'n paardenmeisje. Eigenlijk vind ik alle buitensporten leuk: skiën, fietsen, bootcamp. Daarom past jachthondenwerk met een Breton ook bij mij: lekker buiten zijn met een niet te chique hond. Mijn hele werkende leven was ik operatieassistent, de laatste jaren in het Catharinaziekenhuis Eindhoven. We hebben ook lang in het buitenland gewoond en gewerkt. Twee jaar geleden ben ik met pensioen gegaan maar het lijkt wel of ik het drukker heb dan ooit. Ik ben in 2020 voorzitter geworden van de Bretonclub, nadat ik eerst jaren algemeen bestuurslid was geweest. Ik zit ook internationaal in de Breton Club."

Hoe is dat allemaal zo gekomen?

"Mijn eerst jachthond was een Grote Münsterlander. Met deze hond ben ik bij Mick de Groot van St. Hubertus in

Den Haag begonnen met trainen. Toen we later naar Bretagne verhuisden, waar we zeven jaar gewoond hebben, kwam ik de Breton tegen. Die is daar vrij populair.

Eenmaal weer terug in Nederland waren we opnieuw toe aan een hond en dat moest natuurlijk zo'n ontzettend leuke Breton worden. Dat is ondertussen zo'n 15 jaar geleden. En inmiddels zit ik helemaal in die wereld. We hebben nu 3 honden. De oudste van 14,5 jaar, de middelste van 8 en de jongste is 1,5 jaar. Hij heeft al mooi gelopen in het jeugd-veldwerk. Ik probeer met al mijn honden op B niveau te trainen. Maar het accent ligt toch op het veldwerk. Dat komt mede door Bart van Heinsbergen die me op sleeptouw heeft genomen, me stimuleerde te gaan kijken bij veldwedstrijden en me ontzettend veel geleerd heeft."

Wat is er zo leuk aan de Breton?

"Nou, het is eigenlijk de volbloed onder de staande honden. Veldwedstrijden voor Bretons zijn spectaculair. Ik ben er elke keer weer van onder de indruk. In het begin dacht ik: die hond gaat zo snoeihard, die zal al het wild wel missen. Maar dan trapt 'ie opeens op de rem, gooit zich om en staat voor op een fazant. Als dat lukt, is dat het mooiste dat er is. Het gaat heel makkelijk fout, maar die keren dat het goed gaat zijn echt fenomenaal!"

De rollende galop van een Breton is met niets vergelijkbaar. Ik vind het heerlijk om naar te kijken. Het formaat van de hond is ook heel fijn: lekker handzaam en compact. Ze hebben een gouden karakter. Tegelijkertijd kunnen ze eigengereid en eigenwijs zijn. Dat maakt het voor mij interessant. Ze jagen altijd op het randje en worden dan vaak gered door hun super neus!"

Wat doe je precies in de jachthondenwereld?

"De Bretonclub organiseert een club-match en rasexamens en -samen met de continentalen- een SJP en een MAP. Daarnaast ook nog zo'n 10 veldwedstrijden per jaar. Het gaat hier om de Continentale 1 Staande honden waar de Epagneul Breton, zoals het ras volledig heet, bij hoort. De andere Continentaal 1 honden zijn o.a.: de Duitse staande korthaar, de Duitse staande draadhaar, de Korthals Griffon en de Vizsla. Het zijn allemaal snelle, ruimjagende honden.

Ik zit ook in het bestuur van de internationale Breton Club. Twee keer per jaar organiseren wij de internationale kampioenschapsveldwedstrijden. Daar

ben ik dan ook aanwezig om te helpen. Zelf loop ik nog af en toe SJP's, veel veldwedstrijden en ben ik actief als picker up."

Waarom doe je dit?

"Je begint ergens mee en je weet niet waar het eindigt. We zijn een heel kleine, maar heel actieve vereniging. Je rolt er gewoon in en dan wordt het steeds meer. De regelgeving verandert dat maakt het niet altijd makkelijker.

Zo is er dat nieuwe lotingssysteem, je moet met meer dingen rekening houden, velden worden lastiger, je moet goede contacten met je veldheren hebben en investeren in contacten. Het kost allemaal veel tijd, maar dat heb ik er voor over om de Breton in het veld te blijven zien."

"Ik dacht, die hond gaat zo snoeihard, die zal al het wild wel missen"

Wat weten wij niet?

"Als je veldwedstrijden wil lopen moet je er veel energie in steken. Alleen al vanwege het feit dat je ontelbare kilometers zult moeten maken. Voor het veldwerk train ik regelmatig en dan geniet ik ook echt van andere jonge honden die het goed doen. Mijn man vangt veel op met onze honden, wanneer ik weer eens op pad ben met een van de honden of bezig ben met de organisatie van een wedstrijd."

Heb je nog een bijzonder moment om te vertellen?

"We gaan jaarlijks naar Zwitserland. Mijn eerste Breton ging mee op een tocht hoog de bergen in en er lag nog veel sneeuw. Opeens was ze verdwenen. We zagen haar nergens meer. Na heel lang zoeken vonden we haar ergens in de diepte: ze was dat hele eind naar beneden gegleden. Heel voorzichtig hebben we haar weer bij ons kunnen krijgen. Een angstige ervaring. Nu loop ik nooit meer zonder tracker."

Welke tips kan je voorjagers geven?

"Heb geduld met je hond. Leer je hond zo goed kennen dat je hem kunt lezen in het veld, zodat je van tevoren weet wat hij gaat doen. Een jonge Breton moet in het veldwerk de gelegenheid krijgen om fouten te maken, hij moet kunnen groeien en verbeteren. Ondertussen werken jullie samen aan het versterken van jullie band."

Wie draag je voor de volgende 'Achter de Schermen' voor?

"Eric Mulders. Hij is een keurmeester die zich enorm inzet voor het veldwerk en de bevordering van de samenwerking tussen de continentale staande honden."

Eelke Ruisseau de Betail in de Alpen